

НАК. БИБЛИОТЕКА-ТЪРГОВО
ДЕПОЗИТНИ
19.....г. №.....

Год. II.

София 17 Септемврий

НАПРЕДЪНЪ

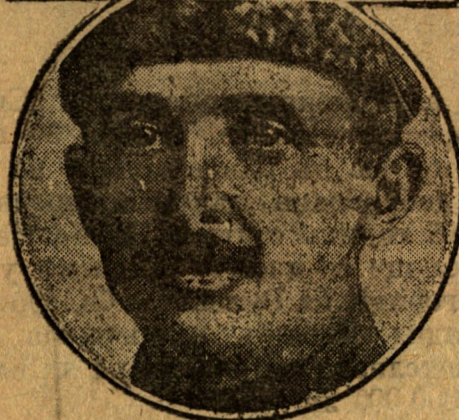
Органъ на бившитѣ македоно-одрински революционери

УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ
ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО

Редакция и администрация на ул. „Лавеле“ № 18.

Годишенъ абонаментъ	60 лева
За странство	150 лева
За Америка	1.50 доларъ

НАРОДНА БИБЛИОТЕКА - ГИРОВО

МУСТАФА КЕМАЛЪ ПАША. (отгорѣ)

ИСМЕТЪ ПАША, ПОВѢДИТЕЛЯ ПРИ АФИОНЪ КАРАХИСАРЪ. (отдолу)

Мустафа Кемалъ е нашъ съотечественикъ, родомъ отъ гр. Солунъ, сърцето на Македония, дѣто той отъ дѣтинство е билъ свидѣтель на рушението и неджитъ на турската държава. Произохожда отъ чисто турско и скромно семейство. Учил е въ Солунъ, дѣто той като юнкеръ се е проявилъ за пръвъ пѣтъ на единъ банкетъ даденъ въ честъ на фонъ деръ Голцъ. Вземайки чашата младия Кемалъ е заявилъ: „турската нация, турската армия трѣба да открие свои началникъ, вмѣсто да има за началници чужденци“. Всички сж смѣтнали тогава Кемала за фантазьоръ, обаче тая негова будностъ, проявявана често, застава Абдулъ Хамидовата реакция да го прати като младъ офицеръ въ Дамакъ и Бейрутъ, което тогава е било фактическо интернирване. Младотурскиятъ прѣвратъ го извиква на новъ животъ. Въ Триполитанската война той се бие подъ командата на Фети бей, сегашния неговъ министъръ на Вжтрѣшнитѣ работи. Слѣдъ балканската война когато той заемаше длъжността н-къ на оперативния отдѣлъ на Галиполската армия (Булаирската), той бива пратенъ за воененъ аташе въ София, дѣто прѣстоюва около 11/2 година, обиколенъ отъ приятелството на много свои съотечественици македонски българи. Тукъ на софийската гара при едно посрѣщане на фонъ деръ Голцъ, той повторно съ болка въ гърдитѣ казва на нѣколко наши другари: „боли ме до смъртъ, че турската армия нѣма свои роденъ началникъ. Но тя ще има тоя началникъ и това съмъ азъ“.

И найстина войната на Турция скоро го повиква при Дарданелитѣ, дѣто бързо се издига до поста полковникъ, благодарение личната си храбростъ. Въ най-опасния бой при Анаферта, когато той застава самъ на чело на една дружина, за да мине единъ силно обстрѣлванъ мостъ, той бива ударенъ съ куршумъ въ корема. Часовника му обаче отбива сжбодносна куршумъ, за да спаси бждещия спасителъ на Турция. Германския императоръ му замѣнява часовника съ златенъ. Тогава обаче той извършва единъ революционенъ актъ: суспендира германското командуване при Дарданелитѣ като самъ се поставя начело. Смѣлитъ му операции и пълната негова побѣда надъ англичанитѣ го спасяватъ, обаче той все пакъ бива наказанъ като бива пратенъ въ тила комендантъ на Одринъ. Въ 1916 год. той идва за единъ мѣсець въ отпускъ въ София.

Слѣдъ това той бива пратенъ за дивиз. н къ на руския фронтъ съ щабъ въ Диарбекиръ. Въ боеветъ при Битлисъ той се отличава наново и бива произведенъ генералъ. Неговитѣ способности го извикатъ да организира и командува VII Халепска армия, което той извършва блѣскаво. Обаче неговата неприязнь къмъ германското командуване се проявява пакъ: той се противопоставя на плана на Фалкенхайма за дѣйствиата на Илдьрѣмската армия — къмъ която се числи и неговата VII Халепска армия. Мустафа Кемалъ изработва контра планъ, обаче поради строгата заповѣдъ на Енверъ паша да се подчини на Фалкенхайма, Кемалъ напуца армията и се връща въ Цариградъ.

Сегашния султанъ, тогава прѣстолонаслѣдникъ, прѣцѣнява Кемала и го приближава до себе си. Той го взема съ себе си при посѣщението на германския фронтъ.

Катастрофата го свари въ султанския дворецъ, дѣто той бива пожеланъ за султански зетъ. Вмѣсто това Кемалъ избѣгва въ Ангора и само съ нѣколко души свои съмишленици започва анадолската акция, която въ началото не е повече отъ четническата акция. Силната му воля обаче, скоро сгрупираа турскитѣ маси, които той повежда на свещенна отбрана противъ узурпаторитѣ отъ Атина.

Той отива въ Сивасъ, дѣто свиква народния конгресъ за спасение на отечеството. Първитѣ му кадрѣ сж по-малки отъ ония на македонскитѣ революционери. Обозитъ му се състоятъ отъ товари магарета, карани отъ жени и дѣца. Обаче той си избира добри другари македонци, калени изъ македонската революция. Така воененъ министъръ е Кязимъ паша, родомъ отъ Велесъ, министъръ на Вжтрѣшнитѣ работи — Фети бей, родомъ отъ Прилѣпъ, началникъ на Конна дивизия — Чолакъ Ибрямъ, македонецъ, единъ отъ главнитѣ сподвижници на Валандовското въстание въ Македония въ 1915 год., Комендантъ на Ангора — Фуадъ бей, тоже македонецъ, паша, днешния герой при Афионъ — Карахисаръ, Исметъ паша — тракиецъ. Негови днешни герои сж все македонци, повечето другари и приятели на наши бивши революционери.

Мустафа Кемалъ, днесъ вече *гази Мустафа Кемалъ паша*, счита годинитѣ си, прѣкарани въ София, за най-добритѣ години на своя животъ. Ний мислимъ, че той се лѣгалъ: за него нѣма по-добри дни отъ тия, когато той видѣ какъ турската армия *начело свои вождѣ* и подъ побѣдоносната сила на правото, разгроми армията и плѣни генералитѣ на кралъ Константинъ XII.

„Илинденъ“ се радва на тия успѣхи на правото и поздравлява съ тѣхъ побѣдителя, свой съотечественикъ.